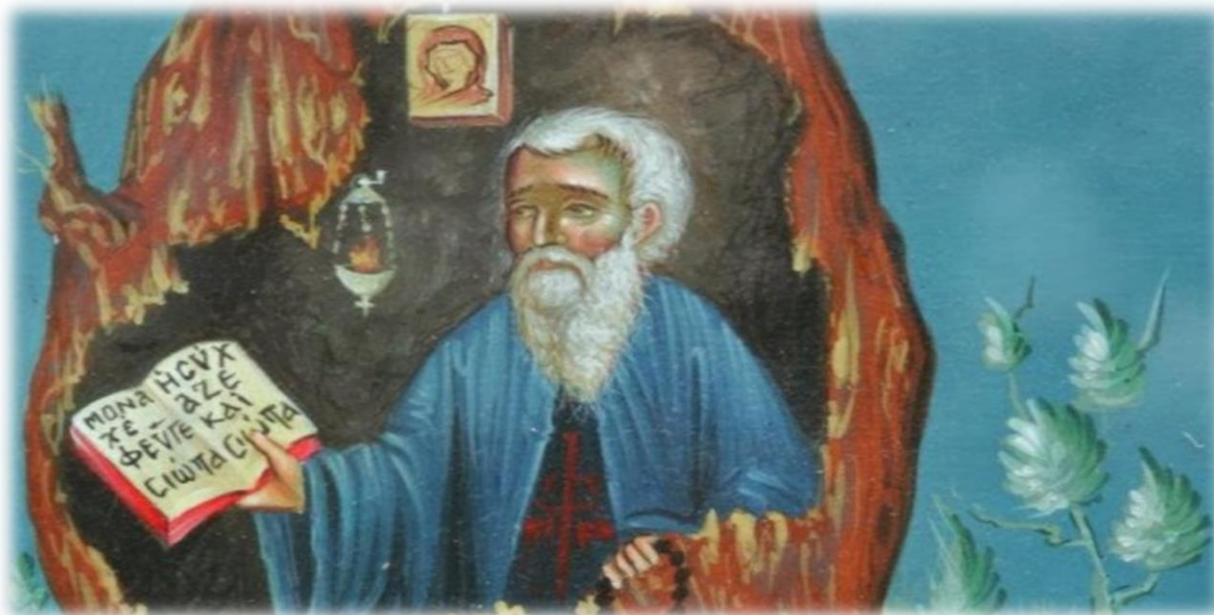

Φάρμακα σταλμένα από τον Ιησού.

Από τον Ευεργετινό.

Είπε ο αββάς Ζωσιμάς: «Στην προθυμία, με την οποία κινείται η προαίρεσή μας, υπάρχουν διάφορες διαβαθμίσεις. Και μπορεί μια προαίρεση θερμή να προσφέρει σε μία ώρα στον Θεό αυτά που δεν προσφέρει άλλη προαίρεση νωθρή σε πενήντα χρόνια. Για παράδειγμα, αν δουν οι δαίμονες ότι κάποιον τον πρόσβαλαν ή τον εξευτέλισαν ή τον έβλαψαν ή του έκαναν οτιδήποτε άλλο, και αυτός λυπάται όχι για το κακό που έπαθε, αλλά επειδή δεν υπέμεινε με γενναιότητα αυτή την επίθεση, τότε οι δαίμονες φοβούνται πολύ. Γιατί γνωρίζουν ότι αυτός πήρε τον δρόμο τον αληθινό και θέλει να βαδίζει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού».

Ο ίδιος αββάς έλεγε: «Αν κάποιος θυμηθεί εκείνον που τον λύπησε ή τον περιγέλασε ή τον έβλαψε ή του έκανε κάποιο άλλο κακό, οφείλει να τον θεωρεί γιατρό του και να προσεύχεται γι' αυτόν από τα βάθη της ψυχής του. Αν όμως πλέκει λογισμούς εναντίον του, επιβουλεύεται την ίδια του την ψυχή, όπως οι δαίμονες, ή μάλλον ο ίδιος γίνεται για τον εαυτό του δαίμονας και εχθρός, γιατί δεν επιθυμεί να απαλλαγεί από την κακία αλλά να είναι αθεράπευτα άρρωστος. Αν δηλαδή δεν ήταν άρρωστος, δεν θα υπέφερε εξαιτίας εκείνου, ο οποίος τον λύπησε ή τον κακολόγησε, και τον οποίο του έστειλε σαν γιατρό ο Χριστός, για να του φανερώσει με την προσβολή και τη ζημία το πάθος του.

» Αν λοιπόν επιθυμεί πραγματικά να θεραπευτεί, οφείλει να τον θεωρεί ευεργέτη και να δέχεται αυτά που του κάνει σαν θεραπευτικά φάρμακα σταλμένα από τον Ιησού, και να ευχαριστεί γι' αυτά, έστω και αν για την ώρα του προξενούν πόνο. Γιατί και ο άρρωστος δεν ευχαριστείται να τον κόβουν ή να τον καυτηριάζουν ή να του δίνουν καθαρτικά· αντίθετα, αυτά τα θυμάται με αηδία. Επειδή όμως έπεισε τον εαυτό του ότι είναι αδύνατο να απαλλαγεί από την αρρώστια χωρίς αυτά, αφήνεται πλέον στα χέρια του γιατρού, γνωρίζοντας ότι με λίγη αηδία θα απαλλαγεί από όλη τη νοσηρή κατάσταση και από μακροχρόνια αρρώστια.

» Καυτήρας (*) του Ιησού είναι αυτός που σε βλάπτει ή σε προσβάλλει, αλλά σε απαλλάσσει από την πλεονεξία ή την υπερηφάνεια. Αν όμως δεν τα υπομένεις αυτά, και όχι μόνο δεν ευχαριστείς, αλλά πλέκεις και λογισμούς εναντίον του αδελφού, είναι σαν να λες στον Ιησού· “Δεν θέλω να με γιατρέψεις. Δεν θέλω να πάρω τα φάρμακά σου. Προτιμώ να σαπίσω στα τραύματά μου”. Και τι να σου κάνει πλέον ο καλός Κύριος; Να ξέρεις λοιπόν, αδελφέ, ότι, όποιος αποφεύγει ωφέλιμο πειρασμό, απόφεύγει την αιώνια ζωή.

» Έλεγε και ο Ευάγγριος· “Εγώ, αυτούς που με κακολογούν, δεν τους κατηγορώ, αλλά και ευεργέτες τους αποκαλώ· και δεν διώχνω τον γιατρό των ψυχών, που δίνει στην κενόδοξη ψυχή μου ως φάρμακο την καταφρόνηση. Φοβάμαι δηλαδή μην τυχόν πει και για τη δική μου ψυχή: Μεταχειριστήκαμε φάρμακα για τη Βαβυλώνα, αλλά δεν γιατρεύτηκε (Ιερ. 28:9)”. Πράγματι, ο Κύριός μας, καθώς είναι αγαθός, μας έδωσε άγιες εντολές για την καταπολέμηση των κακιών μας, με σκοπό να τις καθαρίζουν με καυτηριάσεις και καθαρτικά. Είναι λοιπόν αδύνατο να απαλλαγεί κανείς αλλιώς από την αρρώστια, παρά μόνο με τις ταιριαστές και κατάλληλες θεραπείες».

(*) Ιατρικό εργαλείο που χρησιμοποιείται για καυτηριάσεις.

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Β', Υπόθεση Β', σελ. 48. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2003.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>